

Universitätsbibliothek Paderborn

**Antiqvissima Fides Et Vera Religio. Christianam Fidem
Mox À Primis mundi exordijs ad hæc usq[ue] tempora
durasse eamq[ue] ueram & indubitata[m] esse, Heinrychi
Bullingeri Apodixis, siue clara & t ...**

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1544

VD16 B 9603

Qvod Christiana Fides À Mvndi creatione durauerit, & per eam solam
omnes pij deo placuerint, æternamq[ue] fœlicitatem consequuti sint,
Apodixis, euidētissimāq[ue] ex sacris literis demonstratio. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-35388

QVOD CHRĪ

STIANA FIDES A M V N D I

creatione durauerit, & per eam solam omnes pij deo
placuerint, eternamq; fœlicitatem consequuti sint,

Apodixis, euidentissimâq; ex sacris literis
demonstratio.

C A P V T P R I M V M.

N I M V S mihi præfagit, non defu Christianæ
turos simplices quosdã Christianos, fidei funda
qui hoc meū propositū summopere menta non
admirentur: uana nimirū opinione demū anno
persuasi, Christianam fidem, sub Ti- ab hinc
berij Cæsaris imperio demum primam sumpsisse 1500 ias
originem: cum uel ex Euāgelio Lucæ pateat, deci etā esse.
moquinto primum Tiberij anno, Ioannem Ba-
ptistam Euangelium prædicare cœpisse, omnesq;
historiæ uno ore testentur, Iesum Christum, mun
di seruatorem, decimo octauo anno imperij Cæsa
ris Tiberij esse crucifixum.

Ceterum fateor & concedo, tum demū omnes
Prophetias esse completas, et quod uera salus con
summata est. Fateor tum demum preciosissimos
Christi thesauros, largius quàm ante hac unquã,
omnibus gentibus annunciatos, & cōmunicatos
esse. Veruntamen eadem salus ante multa sæcula
per prophetias adūbrata, patribus in Christo Iesu

ANTIQUISSIMA FIDES

promissa fuit, quo factum est, ut nihil minus Christum in spiritu praeuiderint, atque omnem spem ac fiduciam in illum solum collocarint, atque nos. Quanquam nobis ista singula clarissime proposita, ipsaq; re praestita siue exhibita, perfectissimeq; expleta sint, quae illi sub spe quadam, non quidem minus certa, sed tamen aliqua ex parte obscuriore ardentissimis expectabant animis. Haec ita sese habere, neque solus ego, neq; primus assero. De antiquitate fidei mecum consentit & diuus Eusebius episcopus Caesariensis, qui ante mille & ducentos annos floruit. Cui astipulantur & alij Christiani Doctores, qui multo tempore hanc eandem rem, ante me, dilucidius & scriptis, & uiua uoce traderunt. Sic enim inquit Eusebius libro primo Ecclesiasticae historiae cap. I.

Omnes ergo illos, qui ab Abraham sursum uersus suppuratione facta, usque ad primum hominem, generationis ordine conscribuntur, etiam si non nomine, rebus tamen & religione Christianos fuisse, si quis dicat, non mihi uidetur errare. Siquidem elapsis aliquot annis post Christi ascensionem, discipuli atque fideles demum Christianorum nomen accepere, teste Luca Actorum undecimo. Cum enim Christiani nomen hoc indicet, quod Christo quis credens, per eius doctrinam, fidem, pietatem ac iustitiam teneat, & studiis diuinam inhæreat sapientiam, atque omne, quod ad uirtutem pertinet, exequatur. Si, inquam, haec sunt, quae uocabulo Christiani nominis indicantur, & uerae
cum

eum religionis sectatorem designant, hæc erant etiam illi sancti (de quibus supra diximus) uiri, quod Christiani nunc esse profitentur. Hæc hæc tenus ex Eusebij Christianissimi doctoris, histo. eccle. recensuimus. Verum ne quis suspicetur hoc nostrum ædificium super humanū ac alienum fundamentū collocatū esse, animus est hanc rem scripturæ testimonijs illustratā paulò altius repetere.

*De Bonitate benignitateq; Dei, & hominum
malitia.*

CAPVT II.

DEVS, qui per se ab æterno adeò perfectus est, ut eius perfectioni ac plenitudini nō possit quicquam uel addi, uel adimi, qui deniq; nulla creaturarū ope, nullo auxilio, quo perfectior reddatur, opus habet, ex propria sua natura, quæ per se benigna ac mitis est, hoc est, ex mera gratia ac misericordia & quia beneficium præstare uoluit hominem creauit. Veruntamen priusquam eum formaret, tantis, tamq; inenarrabilibus diuitijs ac donis obruit uerius, quàm donauit, ut humanæ linguæ magnifica hæc munera pro rei dignitate extollere, planè negatū sit. Cum enim apud se decreuisset creare hominem, iamq; tempus illud adesset quod inscrutabilis illa sapientia & prouidentia, ante infinita sæcula constituerat, omnium primo domicilium homini utilitate, ornatu & splendore iuxta admirandum præparauit. Atq; in hoc perficiendo primum parabat Dominus materiam,

De creatione cæli & terræ.

A S